

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor profesionale sectoriale privind instituirea măsurilor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, specifice activității de consultanță fiscală

În temeiul prevederilor art. 18 alin. (1) lit. f) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2022, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 26 alin. (1) lit. e), alin. (2), (6) și (7), ale art. 39 alin. (3) lit. (i), precum și ale art. 59 alin. (1) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare prevederile Acordului de cooperare între Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și Camera Consultanților Fiscali nr. 3.105/3.017/2022,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 29 februarie 2024, hotărăște:

Art. 1. - Se aprobă Normele profesionale sectoriale privind instituirea măsurilor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, specifice activității de consultanță fiscală, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. - La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 7/2012 pentru aprobarea Normelor privind instituirea măsurilor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării actelor de terorism prin intermediul activității de consultanță fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 2 aprilie 2012, se abrogă.

Art. 3. - Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Dan Manolescu

NORME PROFESIONALE SECTORIALE
privind instituirea măsurilor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării
terorismului, specifice activității de consultanță fiscală

Capitolul I
Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Prezentele norme stabilesc măsurile și activitățile de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, care trebuie realizate la nivel sectorial de către consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală, entități supravegheate și controlate de Camera Consultanților Fiscali, denumită în continuare *Camera*.

(2) Prevederile prezentelor norme se aplică de către entitățile reglementate, consultanți fiscali și societăți de consultanță fiscală, menționate la art. 5 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 129/2019*.

(3) În cadrul activității profesionale, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală respectă prevederile Legii nr. 129/2019, ale Ordinului președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr. 37/2021 privind aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru entitățile raportoare supravegheate și controlate de Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, denumit în continuare *Ordinul nr. 37/2021*, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *OUG nr. 202/2008*, și ale Hotărârii Guvernului nr. 603/2011 pentru aprobarea Normelor privind supravegherea de către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor a modului de punere în aplicare a sancțiunilor internaționale, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *HG nr. 603/2011*.

Art. 2. - (1) Prin *spălarea banilor* se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 49 din Legea nr. 129/2019.

(2) Prin *finanțarea terorismului* se înțelege infracțiunea prevăzută la art. 36 din Legea nr. 535/2004 privind prevenirea și combaterea terorismului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. - Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentelor norme au semnificația prevăzută în Legea nr. 129/2019, în Ordinul președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor nr. 37/2021 privind aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, pentru entitățile raportoare supravegheate și controlate de Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, în Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, și în Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2022, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. - În sensul prezentelor norme, termenii de mai jos au următoarele semnificații:

- a) *organism de autoreglementare* - Camera Consultanților Fiscali - care are competențe de reglementare a activității membrilor săi, prin emiterea de regulamente, norme profesionale și instrucțiuni privind activitatea și conduita etică a membrilor, de control și supraveghere a exercitării atribuțiilor legale ale acestora;
- b) *entități reglementate* reprezintă entitățile raportoare supravegheate și controlate de către Camera Consultanților Fiscali conform prevederilor art. 5 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 129/2019, consultanți fiscali și societăți de consultanță fiscală, persoane fizice și persoane juridice înregistrate în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală, indiferent de forma și modul de organizare a acestora;
- c) *Oficiul* – Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;
- d) *abordare bazată pe risc* - abordare prin care consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală identifică, evaluează și înțeleg riscurile de spălare a banilor și finanțare a terorismului la care sunt expuși în desfășurarea activităților și prestarea serviciilor de consultanță fiscală prevăzute la art. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, și iau măsuri de prevenire și combatere a acestora, proporțional cu riscurile respective;
- e) *factori de risc* - variabile care, fie individual, fie în combinație, pot spori sau diminua riscul de spălare a banilor și finanțare a terorismului pe care îl prezintă o relație de afaceri sau o tranzacție ocazională;
- f) *risc de SB/FT* - impactul și probabilitatea de implicare a entităților reglementate în operațiuni de spălare a banilor și finanțare a terorismului;
- g) *beneficiar real* - are înțelesul prevăzut la art. 4 din Legea nr. 129/2019;
- h) *bunuri* - are înțelesul prevăzut la art. 2 lit. c) din Legea nr. 129/2019;
- i) *relație de afaceri* - are înțelesul prevăzut la art. 2 lit. i) din Legea nr. 129/2019;
- j) *tranzacție ocazională* - are înțelesul prevăzut la art. 2 lit. j) din Legea nr. 129/2019;
- k) *client/clientelă* - are înțelesul prevăzut la art. 2 lit. r) din Legea nr. 129/2019;
- l) *persoane expuse public* - are înțelesul prevăzut la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 129/2019;
- m) *persoană desemnată* - persoană din cadrul entității reglementate care are responsabilități în aplicarea Legii nr. 129/2019 și a reglementărilor emise în aplicarea acesteia;
- n) *conducere de rang superior* - are înțelesul prevăzut la art. 2 lit. o) din Legea nr. 129/2019;
- o) *stat membru* – are înțelesul prevăzut la art. 2 lit. v) din Legea nr. 129/2019;
- p) *tranzacție suspectă* - orice tranzacție a cărei valoare, natură sau alte caracteristici depășesc așteptările consultantului fiscal raportate la informațiile pe care le cunoaște despre client, la profilul de risc identificat sau raportate la relația de afaceri derulată până la momentul tranzacției, care urmează un șablon sau care are caracteristici neobișnuite identificate prin raportare la analiza de risc sectorială, precum și orice tranzacție despre care există motive rezonabile să se suspecteze că se realizează cu bunuri care provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului.

Art. 5. - Camera Consultanților Fiscali, în calitate de organism de autoreglementare, îndeplinește activități de supraveghere și control al profesiei de consultanță fiscală, conform prevederilor Legii nr. 129/2019, cel puțin prin:

- a) organizarea desfășurării activităților profesionale specifice, cu respectarea de către entitățile reglementate a prevederilor Legii nr. 129/2019;
- b) dezvoltarea de cerințe și mecanisme aplicabile referitoare la informarea entităților reglementate pe care le reprezintă și coordonează, cu privire la vulnerabilitățile sistemelor de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului din alte țări, conform prevederilor art. 17 alin. (5) din Legea nr. 129/2019;

c) cooperarea cu Oficiul cu privire la modul de implementare a obligațiilor ce îi revin în baza Legii nr. 129/2019 și a legislației secundare în domeniu, conform prevederilor art. 39 alin. (3) lit. i) din Legea nr.129/2019;

d) emiterea de reglementări sectoriale ale activității specifice desfășurate de membrii Camerei Consultanților Fiscali în vederea aplicării dispozițiilor Legii nr. 129/2019, conform prevederilor art. 59 alin. (1) și (2) din această lege;

e) informarea Oficiului conform prevederilor art. 26 alin. (2) din Legea 129/2019, atunci când, în exercitarea atribuțiilor specifice, descoperă fapte care ar putea avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului sau cu privire la alte încălcări ale dispozițiilor Legii nr. 129/2019, constatate conform atribuțiilor specifice.

Art. 6. - (1) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală, în calitatea lor de entități reglementate, au toate obligațiile ce decurg din legislația de prevenire și combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului.

(2) În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (3) din Legea nr. 129/2019, Camera Consultanților Fiscali adoptă, prin regulamentul propriu de organizare și funcționare, măsurile necesare pentru a împiedica persoanele condamnate definitiv pentru infracțiunea de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului să dețină o funcție de conducere în cadrul entităților raportoare prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 129/2019 sau să fie beneficiarii reali ai acestora.

CAPITOLUL II

Obligațiile entităților reglementate

SECȚIUNEA 1

Persoana desemnată, în aplicarea prevederilor art. 23 din Legea nr. 129/2019

Art. 7. – (1) În aplicarea art. 23 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, conducerea societăților de consultanță fiscală trebuie să desemneze una sau mai multe persoane cu responsabilități în aplicarea Legii nr. 129/2019 și a reglementărilor emise în aplicarea acesteia.

(2) În aplicarea art. 23 alin. (3) din Legea nr.129/2019, societățile de consultanță fiscală se asigură că persoanele cu responsabilități în aplicarea Legii nr. 129/2019 au acces direct și permanent la toate datele și informațiile deținute la nivelul entităților reglementate, necesare îndeplinirii obligațiilor și atribuțiilor legale.

(3) Persoanele menționate la alin. (1) se desemnează de către reprezentanții legali ai societăților de consultanță fiscală, în următoarele situații:

a) la data înființării societății de consultanță fiscală;

b) ori de câte ori situațiile factice obiective impun o nouă desemnare.

(4) Pentru persoanele desemnate prevăzute la alin. (1), societățile de consultanță fiscală vor preciza în mod distinct și explicit, în normele și procedurile interne, responsabilitățile încredințate pentru aplicarea dispozițiilor Legii nr. 129/2019, precum și modalitatea concretă prin care se asigură accesul acestora, direct și în timp util, la datele și informațiile relevante deținute de entitățile reglementate.

(5) Societățile de consultanță fiscală stabilesc, prin normele și procedurile interne, criteriile de selecție a persoanelor desemnate, cu respectarea cel puțin a următoarelor cerințe:

a) să dețină cunoștințele necesare în domeniul prevenirii spălării banilor și finanțării terorismului;

b) să aibă integritate morală și reputație profesională, care pot avea la bază inclusiv cazierul judiciar și referințe ale angajatorilor anteriori.

(6) Documentele întocmite în procedura de selectare, testare și desemnare a persoanelor prevăzute la alin. (1) sunt înregistrate și păstrate în evidențele proprii ale societății de consultanță fiscală, în format letric sau electronic, cu semnăturile olografe sau electronice ale reprezentanților acestora. Documentele întocmite în acest sens se pun la dispoziția Camerei Consultanților Fiscali sau a altor autorități cu atribuții de control, la cererea acestora.

(7) Societățile de consultanță fiscală, persoane juridice, au obligația să transmită Camerei Consultanților Fiscali o notificare privind persoanele desemnate cu responsabilități în aplicarea Legii nr. 129/2019, în termen de 30 zile de la data desemnării, dar nu mai târziu de 60 de zile de la data înregistrării în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală, în cazul celor nou-înregistrate, utilizând formularul pus la dispoziție de Cameră.

(8) Pentru consultanții fiscali persoane fizice, membri ai Camerei, care au calitatea de entitate reglementată, prevederile alin. (1) – (7) nu se aplică, însă acestea trebuie să îndeplinească cumulativ toate celelalte obligații ale entităților raportoare prevăzute de art. 5 alin. (1) litera e) din Legea 129/2019.

SECȚIUNEA a 2-a

Mecanisme de protecție a angajaților

Art. 8. – (1) În aplicarea art. 23 alin. (5) și (6) și art. 37 alin. (2) și (3) din Legea nr. 129/2019, societățile de consultanță fiscală trebuie să instituie mecanisme de protejare a persoanelor desemnate, precum și proceduri corespunzătoare privind raportarea către Oficiu a încălcărilor de orice natură ale reglementărilor legale în domeniu de către angajați și persoanele aflate într-o poziție similară, printr-un canal specific, independent și anonim.

(2) Mecanismele interne prevăzute la alin. (1) includ cel puțin următoarele prevederi:

a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor privind încălcările de orice natură ale Legii nr. 129/2019 și luarea de măsuri ulterioare;

b) protecție din punct de vedere juridic corespunzătoare a angajaților sau a persoanelor aflate într-o poziție similară în cadrul entităților reglementate, care raportează încălcări de orice natură ale Legii nr. 129/2019 și ale prezentelor norme, comise în cadrul acestora;

c) protecție din punct de vedere juridic a persoanelor desemnate care au responsabilități în aplicarea Legii nr. 129/2019;

d) protecția datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcarea de orice natură a Legii nr. 129/2019 și ale prezentelor norme, precum și ale persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcare, în conformitate cu principiile stabilite în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului;

e) norme clare care să asigure faptul că este garantată confidențialitatea în toate cazurile în ceea ce privește identitatea persoanei care raportează încălcările de orice natură ale Legii nr. 129/2019 și ale prezentelor norme, comise în cadrul entității reglementate, cu excepția cazului în care divulgarea este impusă de alte prevederi legale.

(3) Respectarea obligațiilor prevăzute de art. 6, 7, art. 23 alin. (5) și alin. (6) lit. d) din Legea nr. 129/2019 de către societățile de consultanță fiscală, directori sau angajați ai acestora, nu constituie încălcarea unei restricții de divulgare impuse prin contract sau printr-un act cu putere de lege ori act administrativ și nu atrage niciun fel de răspundere pentru entitatea raportoare sau angajații acesteia, chiar și în împrejurarea în care aceștia nu au cunoscut cu precizie tipul de activitate infracțională ori de încălcare de orice natură a Legii și indiferent dacă respectiva activitate a avut loc sau nu.

SECȚIUNEA a 3-a

Proceduri interne, în aplicarea prevederilor art. 24 alin. (1) - (3) din Legea nr. 129/2019

Art. 9. - (1) În aplicarea art. 24 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală întocmesc documente aprobate la nivelul conducerii de rang superior, după cum urmează:

a) norme interne ce conțin, cel puțin, măsuri aplicabile în materie de raportare, inclusiv de semnare în nume propriu de către persoanele desemnate, către autoritățile statului, a încălcărilor de orice natură a reglementărilor legale în domeniu, din cadrul entității reglementate și de furnizare promptă a datelor la solicitarea autorităților competente, precum și măsuri de păstrare a evidențelor și a tuturor documentelor, conform cerințelor din Legea nr. 129/2019;

b) norme interne ce conțin măsuri aplicabile în materie de cunoaștere a clienței;

c) proceduri de administrare a riscurilor care conțin cel puțin: măsuri de identificare, evaluare, gestionare și diminuare a riscurilor, criteriile și elementele în baza cărora s-au stabilit riscurile, inclusiv scenariile și intervalele de timp relevante în funcție de care se identifică tranzacțiile legate între ele, determinate proporțional cu riscurile asociate;

d) proceduri care stabilesc mecanismele de control intern, de comunicare și management de conformitate;

e) proceduri care stabilesc mecanisme ce cuprind măsuri de protecție a personalului propriu implicat în aplicarea acestor politici împotriva oricăror amenințări ori acțiuni ostile sau discriminatorii;

f) proceduri aplicabile de către angajați pentru raportarea încălcărilor la nivel intern, prin intermediul unui canal specific, independent și anonim, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal;

g) proceduri de instruire și evaluare periodică a angajaților.

(2) Politicile, normele și procedurile prevăzute la alin. (1) se elaborează în funcție de specificul și dimensiunea activității economice desfășurate de consultanții fiscali și de societățile de consultanță fiscală, precum și de particularitățile relațiilor de afaceri, clienților și serviciilor.

(3) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală aprobă, monitorizează și revizuiesc periodic, anual sau ori de câte ori este necesar, la nivelul conducerii de rang superior, după caz, politicile, normele interne, mecanismele și procedurile de administrare a riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului, precum și metodologia de aplicare.

(4) Factorii, indicatorii și condițiile care stau la baza evaluării riscului de spălare a banilor și finanțare a terorismului asociat clienților, beneficiarului real, relațiilor de afaceri și tranzacțiilor ocazionale sunt analizați permanent de către entitățile reglementate în scopul actualizării relevanței acestora.

(5) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală evaluează și integrează informațiile obținute în cadrul procesului permanent de monitorizare a unei relații de afaceri și analizează măsura în care acestea influențează evaluarea precedentă a riscurilor.

(6) În aplicarea art. 24 alin. (7) din Legea nr. 129/2019, societățile de consultanță fiscală care fac parte dintr-un grup aplică politici, proceduri interne și instruirii la nivel de grup, inclusiv politici de protecție a datelor și politici și proceduri privind schimbul de informații în cadrul grupului în scopul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului.

(7) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația de a înregistra și păstra în evidențele proprii, în format letric sau în format electronic, documentele prevăzute la alin. (1), pe care le pun la dispoziția Camerei Consultanților Fiscali sau a autorităților cu atribuții de control, la cererea acestora.

(8) În aplicarea art. 24 alin. (2) din Legea nr. 129/2019, societățile de consultanță fiscală asigură o funcție de audit independent în scopul testării eficienței și modalităților concrete de aplicare a politicilor

și normelor interne, mecanismelor de control intern și procedurilor de administrare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, atunci când, în ultimul exercițiu financiar încheiat, depășesc cel puțin două dintre următoarele criterii:

- a) total active: 16.000.000 lei;
- b) total cifră de afaceri netă: 32.000.000 lei;
- c) numărul mediu de salariați: 50.

SECȚIUNEA a 4-a

Instruirea angajaților, în aplicarea prevederilor art. 24 alin. (4), (5) și (7) din Legea nr. 129/2019

Art. 10. - (1) Societățile de consultanță fiscală comunică angajaților politicile, normele, procedurile și mecanismele de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului emise în aplicarea art. 24 alin. (1) din Legea nr. 129/2019 și asigură aplicarea efectivă a acestora în activitatea desfășurată de entitatea reglementată.

(2) Societățile de consultanță fiscală asigură, periodic sau ori de câte ori se impune, dar cel puțin o dată pe an, instruirea corespunzătoare a angajaților cu privire la dispozițiile Legii nr. 129/2019 și ale actelor normative emise în aplicarea acesteia, precum și cu privire la cerințele relevante privind protecția datelor cu caracter personal.

(3) Instruirea angajaților cu responsabilități în aplicarea normelor de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțare a terorismului se realizează în funcție de rolul și atribuțiile acestora în cadrul entității reglementate.

(4) Procesul de verificare și instruire corespunzătoare a angajaților trebuie să asigure:

a) instruirea corespunzătoare a angajaților cu privire la dispozițiile Legii nr. 129/2019, precum și cu privire la cerințele relevante privind protecția datelor cu caracter personal;

b) participarea la programe speciale de formare profesională permanentă având ca scop recunoașterea de către angajați a operațiunilor care pot avea legătură cu spălarea banilor sau cu finanțarea terorismului;

c) evaluarea periodică a cunoștințelor angajaților privind legislația în vigoare în materia prevenirii spălării banilor și finanțării terorismului și a modului de aplicare concretă și corespunzătoare, în cadrul intern, a obligațiilor ce le revin conform atribuțiilor primite în baza dispozițiilor Legii nr. 129/2019.

(5) Documentele întocmite în procesul de instruire și verificare a angajaților se înregistrează și se păstrează, în format letric sau electronic, și se pun la dispoziția Camerei Consultanților Fiscali sau a autorităților cu atribuții de control, la cererea acestora.

(6) În cazul în care o persoană fizică ce se încadrează în categoria entităților reglementate enumerate la art. 5 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 129/2019 desfășoară activități profesionale ca angajat al unei persoane juridice, obligațiile prevăzute de art. 23 și 24 din Legea nr. 129/2019 se aplică persoanei juridice respective, și nu persoanei fizice.

SECȚIUNEA a 5-a

Evaluarea riscurilor, în aplicarea prevederilor art. 11 alin. (6) și (7), art. 14, art. 16 alin. (2), art. 17 alin. (14) și ale art. 25 din Legea nr. 129/2019

Art. 11. - (1) În aplicarea art. 25 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală realizează evaluări proprii de risc prin care identifică, evaluează și gestionează riscul de spălare a banilor și finanțare a terorismului atât la nivelul clienței, la nivelul serviciilor oferite, cât și la nivelul întregii activități desfășurate, astfel încât să poată demonstra Camerei și autorităților cu atribuții de control că înțeleg și administrează adecvat riscul de spălare a banilor și finanțare a terorismului la care sunt sau ar putea fi expuse.

(2) Evaluările de risc prevăzute la alin. (1) se actualizează periodic și ori de câte ori intervin modificări privind factorii de risc prevăzuți de Legea nr. 129/2019 sau modificări în cadrul evaluărilor naționale și sectoriale de prevenire și combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, ale cerințelor din prezentele norme și, după caz, ale evaluărilor realizate la nivelul grupului din care fac parte.

(3) Evaluarea riscurilor se realizează în scopul de a permite consultanților fiscali și societăților de consultanță fiscală să determine, într-o manieră motivată, setul de măsuri obligatorii de cunoaștere a clienței, prevăzute de Legea nr. 129/2019, care se aplică atât în perioada procedurii de identificare a unui client sau a unui beneficiar real, cât și în perioada relației de afaceri, atât pentru clienții noi, cât și pentru cei existenți.

(4) În aplicarea art. 11 alin. (6) din Legea nr. 129/2019, la evaluarea riscului de spălare a banilor și finanțare a terorismului, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală sunt obligați să ia în considerare cel puțin următoarele:

- a) scopul inițierii unei relații sau efectuării unei tranzacții ocazionale;
- b) nivelul activelor care urmează a fi tranzacționate de un client sau dimensiunea tranzacțiilor deja efectuate;
- c) regularitatea sau durata relației de afaceri;
- d) reglementările și instrucțiunile sectoriale emise de autoritățile competente în aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 129/2019.

(5) La evaluarea riscurilor de spălarea banilor și finanțarea terorismului se vor lua în considerare factorii caracteristici situațiilor cu risc potențial mărit, prevăzuți la art 17 alin. (14) din Legea nr.129/2019, precum și următorii factori specifici activității de consultanță fiscală:

- a) factori de risc privind clienții:
 - forma juridică a clientului;
 - complexitatea și transparența structurii organizatorice;
 - tipul activității sau ocupației, durata și complexitatea activității economice desfășurate de client/beneficiarul real;
 - reputația clientului și a beneficiarului real/natura și comportamentul clientului și al beneficiarului real al clientului;
 - clientul/beneficiarul real activează în sectoare economice asociate frecvent cu un risc mai ridicat de spălare a banilor și finanțare a terorismului – sector imobiliar (inclusiv construcții, comerț cu materiale de construcții, dezvoltatori și agenți imobiliari), sector agricol, farmaceutic, comercializare produse petroliere și gaze naturale, comerț cu produse din tutun, arme și muniții, metale prețioase, jocuri de noroc;
 - clientul și beneficiarul real au antecedente penale pentru săvârșirea unor infracțiuni sancționate de legile fiscale, financiar-contabile, vamale, cele care privesc disciplina financiară, precum și alte infracțiuni, inclusiv spălarea banilor sau finanțarea terorismului;
 - clientul și beneficiarul real sunt persoane expuse public sau persoane cunoscute ca asociați apropiați ai persoanelor expuse public;
 - sursa averii/fondurilor clientului/beneficiarului real.
- b) factori de risc privind serviciile, tranzacțiile sau canalele de distribuție(intermediari):

- nivelului de transparență al identității clientului/beneficiarului real la inițierea relației de afaceri sau a tranzacției/ modul de inițiere a relației de afaceri sau a unei tranzacții – prezența fizică/față în față, la distanță sau electronic, prin intermediari;

- tipuri serviciilor solicitate de client/beneficiarul real;

- scopul și destinația serviciilor solicitate de client/beneficiarul real/scopul inițierii unei relații sau al efectuării unei tranzacții ocazionale;

- prestarea serviciilor profesionale, relația de afaceri propusă ori tranzacția ocazională solicitată prezintă un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului;

- complexitatea serviciului profesional prestat;

- valoarea sau volumul fondurilor ce urmează a fi utilizate în relații de afaceri sau tranzacții;

c) factori de risc geografic:

- jurisdicții în care clientul/beneficiarul real își are domiciliul/reședința;

- jurisdicții în care clientul are stabilite sucursale sau puncte de lucru;

- jurisdicții în care clientul și beneficiarul real au legături personale sau comerciale relevante sau interese financiare ori juridice relevante.

- jurisdicții din care provin fondurile clientului/beneficiarului real;

d) alți factori de risc geografic:

- sancțiunile internaționale impuse la nivelul Națiunilor Unite și Uniunii Europene

- nivelul corupției;

- transparența fiscală la nivelul declarării și accesului la informațiile privind beneficiarul real;

- evaluările FATF și ale UE.

(6) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația să aplice măsurile standard de cunoaștere a clientelei tuturor clienților, iar proporțional cu gradul de risc asociat fiecărui client pot aplica măsuri simplificate de cunoaștere a clientelei pentru clienții evaluați la un grad de risc redus, conform prevederilor art. 16 din Legea nr. 129/2019, sau aplică măsuri suplimentare de cunoaștere a clientelei, în plus față de măsurile standard, pentru clienții evaluați la un grad de risc ridicat, conform prevederilor art. 17 și 17¹ din Legea nr. 129/2019.

(7) Responsabilitatea configurării, documentării și actualizării periodice a procedurilor de administrare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului revine, după caz, persoanei din conducerea de rang superior din cadrul entității reglementate, cu atribuții de control intern, de comunicare și management de conformitate.

(8) Evaluarea și gestionarea riscului de spălare a banilor și finanțare a terorismului de către consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală cuprind cel puțin următoarele componente:

a) responsabilitățile personalului în cadrul implementării procesului de evaluare pe bază de risc;

b) categorii și surse de informații utilizate în realizarea evaluării;

c) identificarea și evaluarea factorilor de risc relevanți asociați clienților și serviciilor oferite, precum și canalelor de distribuție, țărilor și zonelor geografice, la nivelul tranzacțiilor, precum și la nivelul întregii activități desfășurate;

d) modul de determinare a ponderilor asociate factorilor de risc identificați în funcție de importanța acestora, dacă entitatea raportoare decide să pondereze diferit factorii de risc identificați;

e) obținerea unei perspective generale asupra riscului asociat clientului, unei anumite relații de afaceri sau unei tranzacții ocazionale prin strângerea informațiilor necesare în vederea identificării tuturor factorilor de risc relevanți și evaluarea acestora;

f) măsurile privind cunoașterea clientelei: utilizarea constatărilor desprinse din evaluarea asupra riscurilor la nivelul activității și fundamentarea deciziei cu privire la nivelul și tipul adecvat

al măsurilor de cunoaștere a clienței;

g) procedura de stabilire și reevaluare, periodică, precum și în situațiile când intervin elemente de natură să modifice gradul de risc, a claselor de risc aferente clienților, produselor și serviciilor, în funcție de gradul de risc asociat;

h) procedura de monitorizare și revizuire: monitorizarea tranzacțiilor și serviciilor oferite, corelate cu profilul de risc și cu activitatea clientului, respectiv actualizarea și revizuirea în permanență a evaluării riscurilor;

i) gestionarea riscurilor asociate clienților prin identificarea și aplicarea de măsuri pentru diminuarea sau îndepărtarea acestora.

SECȚIUNEA a 6-a

Factori de risc

Art. 12. - (1) În cadrul procesului de evaluare a riscurilor, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală iau în considerare cel puțin factorii de risc relevanți prevăzuți la art. 11 alin. (6) din Legea nr. 129/2019.

(2) Indicatori de risc asociați clienților, beneficiarului real, tranzacțiilor sau activității clientului, care vor fi luați în considerare de consultanții fiscali și de societățile de consultanță în evaluarea riscurilor în exercitarea activității de consultanță fiscală, pot fi, fără a se limita la, următorii:

- a) constatarea unor schimbări frecvente în ceea ce privește beneficiarul real;
- b) structura afacerii clientului este complexă și opacă, fără a exista o justificare reală, economică sau legală în acest sens;
- c) structura complexă a acționariatului societății având în vedere natura activității sale;
- d) tranzacții complexe, sau neobișnuite solicitate sau efectuate de client, fără a exista un scop economic evident sau o justificare comercială solidă;
- e) nivel de confidențialitate excesiv solicitat de client cu privire la tranzacțiile și informațiile puse la dispoziția consultantului fiscal pentru prestarea serviciului solicitat;
- f) sursa veniturilor clientului sau a beneficiarului real nu este credibilă sau nu poate fi ușor identificată sau justificată;
- g) clientul sau beneficiarul real are legături cu sectoare asociate frecvent cu un risc de corupție;
- h) clientul sau beneficiarul real are legături cu sectoare care implică tranzacții sau operațiuni cu sume în numerar semnificative;
- i) clientul sau beneficiarul real are legături cu persoane expuse public, cu membri ai familiei persoanei expuse public sau cu persoanele cunoscute ca asociați apropiați ai persoanelor expuse public;
- j) existența unor informații relevante despre client, privind acuzații împotriva clientului sau a beneficiarului real referitoare la comiterea de infracțiuni sau a unor acte de terorism;
- k) fonduri sau active ale clientului, ale beneficiarului real sau ale unor persoane din structura de conducere a acestuia care au fost blocate ca urmare a unor sancțiuni penale, administrative sau a suspiciunilor de spălare a banilor sau finanțare a terorismului;
- l) clientul sau beneficiarul real provin dintr-o țară care, conform evaluării organismelor internaționale de profil, nu dispune de sisteme efective de combatere a spălării banilor/de combatere a finanțării terorismului;
- m) situații ce prezintă sau implică regim politic instabil, nivelurile ridicate de corupție sau atunci când jurisdicția este inclusă în lista de țări și teritorii non-cooperante.

(3) Factorii de risc identificați de consultanții fiscali și de societățile de consultanță fiscală, în funcție de activitatea efectiv desfășurată, vor fi evaluați pentru fiecare client în parte cu scopul încadrării acestuia într-o categorie de risc, care poate fi, spre exemplificare, „reduc“, „standard“, „sporit“ și care se va consemna în evidențele de acceptare a clientului sau în alte evidențe stabilite prin procedura internă.

(4) La cererea Camerei Consultanților Fiscali sau a altor autorități cu atribuții de control, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația să demonstreze, pe baza evaluării prevăzute la alin. (3), că măsurile de cunoaștere a clienței au fost aplicate proporțional cu categoria de risc la care a fost încadrat fiecare client în parte.

(5) Evaluările întocmite de consultanții fiscali și de societățile de consultanță fiscală în cadrul procesului de evaluare a riscurilor trebuie documentate, actualizate, înregistrate și păstrate în evidențele proprii, în format letric și/sau în format electronic, și se pun la dispoziția Camerei Consultanților Fiscali sau a altor autorități cu atribuții de control, la cererea acestora.

SECȚIUNEA a 7-a

Măsuri de cunoaștere a clienței, în aplicarea prevederilor

art. 10 - 20 din Legea nr. 129/2019

Art. 13. - (1) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală aplică măsurile simplificate, standard și suplimentare de cunoaștere a clienței, după caz, potrivit riscului determinat în baza sistemului propriu de evaluare a riscurilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului pe baza normelor interne de cunoaștere a clienței.

(2) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală verifică identitatea clientului și a beneficiarului real înainte de stabilirea unei relații de afaceri sau de desfășurarea tranzacției ocazionale.

Art. 14. - (1) Măsurile standard de cunoaștere a clienței se aplică de către consultanții fiscali și de societățile de consultanță fiscală în condițiile stabilite de art. 11 alin. (1) și (4), art. 13 alin. (1) și art. 14 din Legea nr. 129/2019 și au ca scop:

a) identificarea clientului și verificarea identității acestuia pe baza documentelor, datelor sau informațiilor obținute din surse sigure și independente, inclusiv, dacă sunt disponibile, a mijloacelor de identificare electronică și a serviciilor de încredere relevante prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1.999/93/CE sau a oricărui alt proces de identificare sigur, la distanță sau electronic, reglementat, recunoscut, aprobat sau acceptat la nivel național de către Autoritatea pentru Digitalizarea României;

b) identificarea beneficiarului real și adoptarea de măsuri rezonabile pentru a verifica identitatea acestuia, astfel încât entitatea raportoare să se asigure că a identificat beneficiarul real, inclusiv în ceea ce privește persoanele juridice, fiduciile, societățile, asociațiile, fundațiile și entitățile fără personalitate juridică similare, precum și pentru a înțelege structura de proprietate și de control a clientului;

c) evaluarea privind scopul și natura relației de afaceri și, dacă este necesar, obținerea de informații suplimentare despre acestea;

d) realizarea monitorizării continue a relației de afaceri, inclusiv prin examinarea tranzacțiilor încheiate pe toată durata relației respective, pentru ca entitatea reglementată să se asigure că tranzacțiile realizate sunt conforme cu informațiile deținute referitoare la client, la profilul activității și la profilul riscului, inclusiv, după caz, la sursa fondurilor, precum și că documentele, datele sau informațiile deținute sunt actualizate și relevante;

e) identificarea persoanelor sau entităților desemnate în sensul OUG nr. 202/2008 ori a operațiunilor derulate cu acestea, care implică bunuri în sensul aceluiași act normativ, avându-se în vedere și prevederile art. 6 din Normele aprobate prin HG nr. 603/2011.

(2) În aplicarea art. 11 alin. (1), (3) și (4) și art. 15 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, la stabilirea unei relații de afaceri sau la efectuarea unei tranzacții ocazionale, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația să obțină și să arhiveze în evidențele proprii, pentru a verifica identitatea clientului persoană fizică și a beneficiarului real și factorii de risc specifici acestora, informații privind:

1. În cazul clienților persoane fizice se vor reține datele de identificare prevăzute în cărțile/buletinele de identitate, pașapoarte sau permise de ședere, respectiv:

- a) numele și prenumele;
- b) data și locul nașterii;
- c) codul numeric personal sau echivalentul acestuia pentru persoanele străine;
- d) numărul și seria documentului de identitate;
- e) domiciliul stabil/reședința (adresa completă) și identificarea regimului juridic al acesteia, respectiv dacă este domiciliu, reședință ori alt atribut de identificare de același tip;
- f) cetățenia, naționalitatea și țara de origine;
- g) ocupația și, după caz, numele angajatorului ori natura activității proprii;
- h) numărul de telefon, adresa de poștă electronică, după caz;
- i) funcția publică deținută, dacă este cazul;
- j) scopul și natura relației de afaceri derulată cu entitatea reglementată;
- k) sursa fondurilor ce urmează să fie utilizate în derularea relației de afaceri;
- l) încadrarea în categoria persoanelor expuse public sau deținerea calității de membru al familiei persoanei expuse public ori de persoană cunoscută ca asociat apropiat al unei persoane expuse public;
- m) informații referitoare la beneficiarul real, dacă este diferit de client, respectiv numele și prenumele, data nașterii, codul numeric personal sau echivalentul acestuia pentru persoanele străine.

2. În cazul clienților persoane juridice, fiduciilor sau entităților fără personalitate juridică, în aplicarea art. 11 alin. (1) și (3) și art. 15 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 129/2019, se vor reține, cel puțin, informații privind datele de identificare cuprinse în actele de constituire, certificatele de înregistrare sau extrase ale acestora, precum și documente din care să rezulte identificarea beneficiarului real, respectiv persoana fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele căreia se realizează o tranzacție, o operațiune sau o activitate, după cum urmează:

- a) denumirea;
- b) forma juridică;
- c) numărul, seria și data certificatului de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului sau la autorități similare ori echivalente;
- d) capitalul social subscris și vărsat;
- e) codul unic de înregistrare (CUI) sau echivalentul acestuia pentru persoanele străine;
- f) instituția de credit și codul IBAN prin intermediul căruia se efectuează plata contravalorii activităților sau serviciilor prestate de entitatea reglementată;
- g) lista administratorilor, a persoanelor cu funcții de conducere sau cu mandat de reprezentare a clientului;
- h) informațiile prevăzute la pct. 1 pentru persoanele care reprezintă clientul în relație cu entitatea reglementată și atribuțiile acestora de angajare a entității;
- i) adresa sediului social;

- j) structura acționariatului/asociațiilor;
- k) telefon, e-mail, și, după caz, pagină de internet;
- l) scopul și natura relațiilor de afaceri derulate cu entitatea reglementată;
- m) numele beneficiarului real și datele de identificare ale acestuia;
- n) tipul și natura activității desfășurate;
- o) încadrarea beneficiarului real în categoria persoanelor expuse public sau deținerea calității de membru al familiei persoanei expuse public ori de persoană cunoscută ca asociat apropiat al unei persoane expuse public;
- p) în cazul în care un client este parte a unui contract fiduciar sau altor construcții juridice similare se vor reține de la acesta copii ale declarațiilor de înregistrare a contractelor de fiducie depuse la organele fiscale unde este înregistrat.

(3) În cazul persoanelor juridice străine va fi solicitată și o traducere în limba română a actelor constitutive sau a certificatului de înmatriculare, precum și datele reprezentantului legal al persoanei juridice care încheie contractul, legalizată în condițiile legii.

(4) În situația în care identificarea se realizează pe cale electronică, cu respectarea condițiilor prevăzute de art. 11 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 129/2019, se păstrează informațiile și documentele care atestă aplicarea adecvată a măsurilor de cunoaștere a clienței.

(5) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală pot utiliza informații obținute de la terțe părți, în scopul aplicării măsurilor standard de cunoaștere a clienței, în condițiile prevăzute de art. 18 din Legea nr. 129/2019.

(6) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală verifică informațiile privind beneficiarul real furnizate de clienți persoane fizice prin metode corespunzătoare, utilizând surse credibile și independente, luând în considerare sursa și volumul fondurilor implicate în relația de afaceri sau tranzacția ocazională, iar în cazul clienților persoane juridice și fiducii, prin consultarea registrelor prevăzute la art. 19 alin. (5) din Legea nr. 129/2019 sau a registrelor similare din alte jurisdicții, dacă aceste surse sunt disponibile.

(7) După consultarea registrelor centrale prevăzute la art. 19 alin. (5) din Legea nr. 129/2019, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală informează autoritățile care gestionează aceste registre cu privire la orice neconcordanță între informațiile disponibile în registrele centrale privind beneficiarii reali și informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin. În situația în care consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală constată că există suspiciuni sau motive rezonabile să suspecteze că anumite tranzacții, operațiuni sau activități al căror obiect îl constituie bunuri ce provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului și implică persoane cu privire la care există o neconcordanță, transmit un raport pentru tranzacții suspecte exclusiv Oficiului, în condițiile art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 129/2019.

(8) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația să aplice cel puțin măsurile standard de cunoaștere a clienței prevăzute de art. 11 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, în toate cazurile în care există suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(9) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația să demonstreze, la solicitarea Oficiului sau a Camerei, că măsurile privind cunoașterea clienței pe care le-au aplicat sunt proporționale cu riscurile de spălare a banilor și finanțare a terorismului identificate.

Art. 15. - (1) Măsurile simplificate de cunoaștere a clienței se aplică de consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală în condițiile stabilite de art. 16 din Legea nr. 129/2019 și constituie o adaptare a măsurilor standard de cunoaștere a clienței la riscul redus asociat clientului, cel puțin prin:

- a) limitarea tipului sau timpului alocat măsurilor de cunoaștere a clienței;
- b) obținerea unui volum mai redus de informații referitoare la identificarea clientului și a beneficiarului real;

c) simplificarea verificărilor efectuate cu privire la identitatea clienților și a beneficiarului real;
d) reducerea frecvenței actualizărilor informațiilor privind identificarea clienților pe parcursul relației de afaceri;

e) diminuarea intensității extinderii și gradului de monitorizare și verificare a tranzacțiilor.

(2) Înainte de a aplica măsurile simplificate de cunoaștere a clientelei, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală se asigură că:

a) relația de afaceri sau tranzacția ocazională prezintă un grad de risc redus, determinat cel puțin pe baza factorilor de risc prevăzuți la art. 16 alin. (2) din Legea nr. 129/2019.

b) au obținut suficiente informații pentru a putea identifica tranzacțiile neobișnuite sau suspecte.

Art. 16. - (1) Măsurile suplimentare de cunoaștere a clientelei se aplică de consultanții fiscali și de societățile de consultanță fiscală, în conformitate cu prevederile art. 17 din Legea nr. 129/2019, clienților încadrați în categoria de risc sporit și constituie o adaptare a măsurilor standard de cunoaștere a clientelei la riscul sporit asociat clientului, cel puțin prin:

a) obținerea de informații suplimentare cu privire la împuternicit, beneficiarul real, sediul, ocupația, sursa de venit, volumul activelor etc. și alte informații disponibile din baze de date publice;

b) efectuarea de verificări suplimentare prin folosirea altor surse independente și deschise;

c) obținerea de informații suplimentare și, după caz, obținerea unor documente justificative cu privire la natura relației de afaceri și a sursei fondurilor/activelor clientului;

d) obținerea de informații privind justificarea tranzacțiilor care pot fi efectuate sau a celor realizate;

e) diminuarea pragului de 25% prevăzut la definiția beneficiarului real de la art. 4 alin. (2) lit. a) și d) din Legea nr. 129/2019;

f) realizarea de monitorizări suplimentare ale relației de afaceri, prin creșterea numărului și duratei verificărilor efectuate și selectarea tipurilor de tranzacții care necesită verificări suplimentare;

g) creșterea gradului de conștientizare, în cazul tranzacțiilor și clienților cu risc ridicat, în toate departamentele care au o relație de afaceri cu clientul, inclusiv posibilitatea de informare suplimentară a personalului care răspunde de respectivul client.

(2) Aplicarea măsurilor suplimentare de cunoaștere a clientelei este obligatorie în situațiile ce prezintă un risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a actelor de terorism, inclusiv în următoarele situații:

a) în cazul relațiilor de afaceri și tranzacțiilor care implică persoane din țări care nu aplică sau aplică insuficient standardele internaționale în domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului sau care sunt cunoscute la nivel internațional ca fiind țări necooperante;

b) în cazul tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoanele expuse public sau cu clienți ai căror beneficiari reali sunt persoane expuse public, inclusiv pentru o perioadă de cel puțin 12 luni începând cu data de la care respectiva persoană nu mai ocupă o funcție publică importantă;

c) în cazul persoanelor fizice sau juridice stabilite în țări terțe identificate de Comisia Europeană drept țări terțe cu grad înalt de risc;

d) în cazurile prevăzute în reglementările sau instrucțiunile sectoriale emise de autoritățile competente în aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4) din Legea nr. 129/2019.

(3) În toate situațiile ce pot prezenta risc sporit de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația să examineze contextul și scopul tuturor tranzacțiilor care îndeplinesc cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) sunt tranzacții complexe;

b) sunt tranzacții cu valori neobișnuit de mari;

c) nu se încadrează în tiparul obișnuit;

d) nu au un scop economic, comercial sau legal evident.

(4) În cazul tranzacțiilor ocazionale sau al relațiilor de afaceri cu persoanele expuse public sau cu clienți ai căror beneficiari reali sunt persoane expuse public, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală trebuie să adopte, în plus față de măsurile standard de cunoaștere a clientelei, printre altele, următoarele măsuri:

a) să obțină aprobarea conducerii de rang superior cu privire la stabilirea sau continuarea relației de afaceri;

b) să obțină informații despre sursa fondurilor și averii clientului și beneficiarului real al clientului și sursa fondurilor care urmează să fie utilizate în relația de afaceri sau în tranzacții cu astfel de persoane;

c) să efectueze permanent o monitorizare sporită a relației de afaceri cu aceste persoane.

(5) Măsurile prevăzute la alin. (4) sunt aplicate de consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală și în cazul membrilor familiilor persoanelor expuse public și al persoanelor cunoscute ca fiind asociați apropiați ai acestora.

(6) În cazul relațiilor de afaceri sau tranzacțiilor care implică țări terțe cu grad înalt de risc identificate potrivit art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 129/2019, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală aplică măsuri suplimentare de cunoaștere a clientelei conform prevederilor art. 17¹ din Legea nr. 129/2019.

(7) Normele interne adoptate de consultanții fiscali și de societățile de consultanță fiscală în aplicarea art. 24 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, privind măsurile aplicabile în materie de cunoaștere a clientelei, inclusiv a beneficiarului real, conțin cel puțin următoarele elemente:

a) identificarea criteriilor de acceptare a clienților și nivelul ierarhic de aprobare a acestora;

b) tipurile de produse și servicii care pot fi furnizate fiecărei categorii de clientelă;

c) încadrarea clienților în categoria de risc adecvată și modalitatea de trecere a acestora dintr-o categorie în alta;

d) frecvența actualizării, pe bază de risc, a informațiilor și a documentației despre clienți;

e) conținutul măsurilor de cunoaștere a clientelei pentru fiecare categorie de risc identificată, cu indicarea explicită a documentelor și informațiilor utilizate;

f) monitorizarea permanentă a operațiunilor derulate de clienți, indiferent de categoria de risc în care acestea sunt încadrate, în scopul detectării tranzacțiilor neobișnuite și/sau suspecte;

g) gestionarea situațiilor de încetare a relațiilor de afaceri și a celor în care apar dificultăți în procesul de cunoaștere a clientelei;

h) identificarea tranzacțiilor sau relațiilor de afaceri cu persoanele expuse public sau cu clienți ai căror beneficiari reali sunt persoane expuse public sau dețin calitatea de membru al familiei persoanei expuse public ori de persoană cunoscută ca asociat apropiat al unei persoane expuse public, inclusiv pentru o perioadă de cel puțin 12 luni începând cu data de la care respectiva persoană nu mai ocupă o funcție publică importantă;

i) modul de punere în aplicare a sancțiunilor internaționale, conform legislației în vigoare, inclusiv prin verificări realizate pe site-ul Oficiului, www.onpcsb.ro, secțiunea „sancțiuni internaționale”, precum și modul în care se va demonstra la cererea autorităților/instituțiilor abilitate îndeplinirea concretă a obligației.

SECȚIUNEA a 8-a

Tipuri de raportări, în aplicarea prevederilor art. 6 și 7 din Legea nr. 129/2019

SUBSECȚIUNEA 1

Raportul pentru tranzacții suspecte

Art. 17. – (1) În aplicarea prevederilor art. 6 din Legea nr. 129/2019, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația să transmită de îndată Oficiului un raport de tranzacții suspecte, atunci când, după aplicarea măsurilor de cunoaștere a clientelei și de evaluare a riscurilor, au identificat suspiciuni de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(2) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală transmit un raport pentru tranzacții suspecte către Oficiu, dacă în cadrul activităților profesionale desfășurate, așa cum sunt prevăzute de art. 3 din OG 71/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, au obținut informații în baza cărora și-au conturat o suspiciune rezonabilă privind posibile activități sau tentative de spălare a banilor sau finanțare a terorismului.

(3) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală vor lua toate măsurile legale de identificare a tranzacțiilor suspecte în activitatea profesională desfășurată, indiferent de riscul aferent clientelei, de pragul tranzacțiilor sau de modalitatea de realizare a acestora.

(4) Identificarea tranzacțiilor suspecte are în vedere inclusiv stabilirea unor parametri și a unor tipare ce delimitează tranzacțiile obișnuite derulate, cum ar fi:

a) categorii de tranzacții derulate în relație cu diferitele tipuri de clienți și/sau domenii de activitate;

b) limite valorice pe tipuri de client, produs sau tranzacție.

(5) În cadrul aplicării măsurilor de identificare a beneficiarilor reali ai clienților, după consultarea registrelor centrale ale beneficiarilor reali, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală informează autoritățile care gestionează aceste registre cu privire la orice neconcordanță între informațiile disponibile în registrele centrale privind beneficiarii reali și informațiile privind beneficiarii reali pe care le dețin.

(6) În situația în care consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală suspectează sau au motive rezonabile să suspecteze că anumite tranzacții, operațiuni sau activități ar putea avea ca obiect bunuri ce provin din săvârșirea de infracțiuni sau au legătură cu finanțarea terorismului și implică persoane cu privire la care există o neconcordanță conform alin. (5), transmit un raport pentru tranzacții suspecte exclusiv Oficiului, în condițiile art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 129/2019.

(7) Atunci când consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală nu sunt în măsură să aplice măsurile de cunoaștere a clientelei, aceștia nu trebuie să inițieze ori să continue relația de afaceri sau să efectueze tranzacția ocazională și trebuie să întocmească un raport de tranzacție suspectă în legătură cu clientul respectiv, ori de câte ori există motive de suspiciune, care va fi transmis Oficiului.

(8) Contractele de confidențialitate, legislația sau prevederile privind secretul profesional nu pot fi invocate pentru a restricționa capacitatea de raportare a consultanților fiscali și a societăților de consultanță fiscală.

(9) Raportările se fac către Oficiu și sunt urmate de notificarea structurii de conducere a Camerei Consultanților Fiscali asupra transmiterii rapoartelor de tranzacții suspecte.

(10) Forma și conținutul rapoartelor prevăzute la art. 6 și 7 din Legea nr. 129/2019, precum și metodologia de transmitere a acestora sunt cele stabilite prin ordin al președintelui Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor.

SUBSECȚIUNEA a 2-a

Raportarea tranzacțiilor care nu prezintă indicatori de suspiciune

Art. 18. - (1) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală raportează electronic, pe canalele puse la dispoziție, către Oficiu tranzacțiile care se încadrează la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 129/2019, în cel mult 3 zile lucrătoare de la momentul efectuării tranzacției.

(2) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală respectă condițiile și modalitățile de raportare stabilite la art. 6 - 9 din Legea nr. 129/2019 și în metodologiile sau instrucțiunile de raportare emise în aplicarea acesteia.

SECȚIUNEA a 9-a

Păstrarea documentelor, în aplicarea prevederilor art. 21 din Legea nr. 129/2019

Art. 19. - (1) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală stabilesc prin normele interne măsuri de păstrare a evidențelor și a tuturor documentelor, precum și modul de acces la acestea.

(2) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală păstrează documentele și informațiile obținute de la clienți în format letric sau electronic, în scopul prevenirii, depistării și investigării cazurilor de spălare de bani sau de finanțare a terorismului, pe toată perioada desfășurării relației de afaceri și ulterior pentru o perioadă de 5 ani de la încetarea acestei relații sau de la data tranzacției ocazionale, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 21 din Legea nr. 129/2019.

(3) La solicitarea scrisă a autorităților competente în domeniul prevenirii, depistării și investigațiilor în cazurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația să extindă perioada de păstrare a documentelor, fără ca această prelungire să depășească 5 ani.

(4) Documentele care sunt păstrate de către consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală se referă la:

a) toate înregistrările obținute prin aplicarea măsurilor de cunoaștere a clienței, cum ar fi copii ale documentelor de identificare (cărți de identitate, pașapoarte, permise de ședere), ale monitorizărilor și verificărilor efectuate și ale rezultatelor analizelor efectuate în legătură cu clientul (inclusiv raportări interne și externe, rezultatele screeningului, decizii/hotărâri adoptate de către conducerea superioară în legătură cu clientul etc.), ale dosarelor de client și ale corespondenței, inclusiv ale informațiilor obținute prin mijloacele de identificare electronică necesare pentru respectarea cerințelor de cunoaștere privind clientela;

b) documente justificative și de evidență a tranzacțiilor sau de corespondență comercială, avute la dispoziție pentru prestarea serviciului de consultanță fiscală, inclusiv rezultatele oricărei analize efectuate în legătură cu clientul, de exemplu solicitările pentru a stabili istoricul și scopul tranzacțiilor complexe dacă acestea au fost necesare pentru realizarea serviciului prestat;

c) toate raportările de tranzacții suspecte făcute.

SECȚIUNEA a 10-a

Datele cu caracter personal

Art. 20. – (1) Datele cu caracter personal obținute și utilizate în scopul aplicării Legii nr. 129/2019 sunt prelucrate de entitățile reglementate în conformitate cu dispozițiile Legii nr.129/2019 și ale Regulamentul (UE) 2016/679, doar în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului, și nu sunt prelucrate ulterior într-un mod incompatibil cu acest scop.

(2) Entitățile reglementate furnizează clienților noi, înainte de a stabili o relație de afaceri sau de a efectua o tranzacție ocazională, cel puțin informațiile prevăzute mai jos, cu excepția cazului în care persoana este deja informată cu privire la aceste date:

- a) identitatea operatorului și, dacă este cazul, a reprezentantului;
- b) scopul prelucrării cărora îi sunt destinate datele;
- c) orice alte informații suplimentare, cum ar fi destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor etc.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) includ o informare generală cu privire la obligațiile legale care le revin consultanților fiscali și societăților de consultanță fiscală în temeiul Legii nr. 129/2019, atunci când prelucrează date cu caracter personal în scopul prevenirii spălării banilor și a finanțării terorismului.

(4) La expirarea perioadei de păstrare, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația de a șterge datele cu caracter personal, cu excepția situațiilor în care alte dispoziții legale impun păstrarea în continuare a datelor.

SECȚIUNEA a 11-a

Solicitările de informații, interzicerea divulgării și alte obligații, în aplicarea prevederilor art. 26 alin. (4) și (5), ale art. 33 și ale art. 38 alin. (1) și (2) din Legea nr. 129/2019

Art. 21. - (1) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală comunică direct Oficiului datele și informațiile solicitate în formatul și în termenul indicat de acesta, fără a se depăși un termen de maximum 15 zile de la data primirii cererii, iar pentru cererile care prezintă un caracter de urgență, marcate în acest sens, în termenul indicat de Oficiu.

(2) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația de a pune la dispoziția personalului cu atribuții de control al Oficiului și/sau al Camerei Consultanților Fiscali, în vederea realizării atribuțiilor specifice, datele, informațiile și documentele solicitate de către acesta, în format letric sau electronic adecvat, inclusiv în fotocopie.

(3) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală, prin organul de conducere, după caz, sunt obligate să se asigure că rezultatele controalelor realizate de Oficiu și/sau de Camera Consultanților Fiscali, respectiv deficiențele constatate și recomandările pentru remedierea acestora, sunt implementate corespunzător, în cadrul termenelor indicate în actul de control. După aplicarea măsurilor de remediere a deficiențelor, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală notifică de îndată Oficiul și/sau, după caz, Camera, cu menționarea numărului și datei actului de control prin care acestea au fost consemnate.

CAPITOLUL III

Supravegherea și controlul

Art. 22. - (1) Modul de aplicare a prevederilor Legii nr. 129/2019 de către entitățile reglementate prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 129/2019 se supraveghează și se controlează, în cadrul atribuțiilor de serviciu, de către Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor și de către Camera Consultanților Fiscali, în calitate de organism de autoreglementare.

(2) Camera Consultanților Fiscali desfășoară periodic sau ori de câte ori este necesar activități de supraveghere și control al entităților reglementate, cu sau fără notificare prealabilă, în conformitate cu dispozițiile art. 26 alin. (1) litera e) din Legea nr. 129/2019.

(3) Activitatea de supraveghere a consultanților fiscali și a societăților de consultanță fiscală se realizează la sediul Camerei Consultanților Fiscali, prin analizarea și procesarea informațiilor și documentelor din bazele de date gestionate sau la care are acces Camera, în scopul identificării gradului de risc la care este expusă fiecare entitate supravegheată de a fi folosită și/sau implicată în activități ilicite de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

(4) Acțiunile de supraveghere și control realizate de Camera Consultanților Fiscali pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului sunt stabilite având în vedere și sinteza evaluării naționale de risc publicată pe pagina de internet a Oficiului.

(5) Camera Consultanților Fiscali realizează acțiuni de supraveghere și control în ceea ce privește respectarea prevederilor legislației în domeniul SB/FT de către consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală, în baza programelor anuale, care includ:

- a) supravegherea realizată în baza raportărilor furnizate de entitățile reglementate;
- b) supravegherea realizată prin acțiuni de control efectuate la sediul entităților reglementate.

(6) În aplicarea prevederilor art. 26 alin. (4) din Legea nr. 129/2019, consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală ce fac obiectul supravegherii sau controlului au obligația de a pune la dispoziția reprezentanților împuterniciți sau desemnați ai Oficiului și/sau ai Camerei datele, informațiile și documentele solicitate de către aceștia pentru realizarea atribuțiilor specifice. În exercitarea atribuțiilor de supraveghere și control, reprezentanții împuterniciți ai Oficiului și/sau ai Camerei pot reține copii ale documentelor verificate.

(7) Consultanții fiscali și societățile de consultanță fiscală au obligația de a duce la îndeplinire măsurile dispuse de Oficiu și/sau de Camera Consultanților Fiscali în termenul indicat, conform actului de control sau altor documente emise în acest sens.

(8) În conformitate cu prevederile art. 26 alin. (7) Camera, organism de autoreglementare care are competențe de reglementare a activității membrilor săi, cooperează cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru, în vederea asigurării supravegherii eficiente a îndeplinirii cerințelor Legii nr. 129/2019. Camera Consultanților Fiscali cooperează cu autoritățile competente dintr-un alt stat membru pe teritoriul căruia entitatea cu sediul social în România realizează activități economice, în vederea asigurării supravegherii eficiente a îndeplinirii cerințelor impuse prin acte normative care transpun Directiva (UE) 2015/849, cu modificările și completările ulterioare. Cooperarea poate cuprinde furnizarea de informații din activitatea de supraveghere și, după caz, inspecții comune.

(9) Acțiunile consultanților fiscali și/sau ale societăților de consultanță fiscală care, în conformitate cu prevederile statutare, încearcă să descurajeze un client să desfășoare activități ilicite nu se consideră o încălcare a interdicției de a nu transmite, în afara condițiilor prevăzute de lege, a informațiilor deținute în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului.

(10) La solicitarea Oficiului, în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (2) și (3) din Legea nr. 129/2019, Camera Consultanților Fiscali poate aplica sancțiuni complementare potrivit competențelor sale și/sau măsuri de remediere în cazurile în care constată că entitățile reglementate sau membrii structurii de conducere ori persoanele desemnate sau alte persoane fizice ce au calitatea de angajat cu atribuții în prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului nu respectă prevederile Legii nr. 129/2019.

Art. 23. - Camera Consultanților Fiscali notifică Oficiul cu privire la:

a) faptele identificate în cadrul exercitării atribuțiilor de autorizare, supraveghere, control și monitorizare a entităților reglementate care ar putea avea legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului;

- b) alte încălcări ale prevederilor Legii nr. 129/2019 constatate la nivelul entităților reglementate;
- c) măsuri dispuse în urma exercitării atribuțiilor de supraveghere și control.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii

Art. 24 – (1) Societățile de consultanță fiscală care la data intrării în vigoare a prezentelor norme sunt înregistrate în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală au obligația de notificare a Camerei, în termen de 60 de zile, cu privire la persoana desemnată cu responsabilități în aplicarea Legii nr. 129/2019, astfel cum este prevăzut la art. 7 alin. (7).

(2) Prezentele norme se completează de drept cu toate celelalte prevederi legale incidente.